

Joi, 26 octombrie 2017

P8_TA(2017)0421

Monitorizarea aplicării dreptului UE în 2015

Rezoluția Parlamentului European din 26 octombrie 2017 referitoare la monitorizarea aplicării dreptului UE în 2015 (2017/2011(INI))

(2018/C 346/29)

Parlamentul European,

- având în vedere cel de-al 32-lea Raport anual privind monitorizarea aplicării dreptului Uniunii (2014) (COM(2015)0329),
- având în vedere cel de-al 33-lea Raport anual privind monitorizarea aplicării dreptului Uniunii (2015) (COM(2016)0463),
- având în vedere raportul Comisiei intitulat „Raport de evaluare a proiectului EU Pilot” (COM(2010)0070),
- având în vedere Rezoluția sa din 6 octombrie 2016 referitoare la monitorizarea aplicării dreptului Uniunii: Raportul anual pe 2014 ⁽¹⁾,
- având în vedere raportul Comisiei intitulat „Al doilea raport de evaluare a proiectului EU Pilot” (COM(2011)0930),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 martie 2002 privind relațiile cu reclamantul în legătură cu cazurile de nerespectare a dreptului comunitar (COM(2002)0141),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 2 aprilie 2012 intitulată „Actualizarea gestionării relațiilor cu petiționarii în ceea ce privește aplicarea dreptului Uniunii” (COM(2012)0154),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 11 martie 2014 intitulată „Un nou cadru al UE pentru consolidarea statului de drept” (COM(2014)0158),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 19 mai 2015, intitulată „O mai bună legiferare pentru rezultate mai bune – O agendă a UE” (COM(2015)0215),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 decembrie 2016, intitulată „Dreptul UE – o mai bună aplicare pentru obținerea unor rezultate mai bune” ⁽²⁾,
- având în vedere Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană ⁽³⁾,
- având în vedere Decizia 2001/470/CE din 28 mai 2001 a Consiliului de creare a unei Rețele Judiciare Europene în materie civilă și comercială ⁽⁴⁾,
- având în vedere Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind o mai bună legiferare ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0385.

⁽²⁾ JO C 18, 19.1.2017, p. 10.

⁽³⁾ JO L 304, 20.11.2010, p. 47.

⁽⁴⁾ JO L 174, 27.6.2001, p. 25.

⁽⁵⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

Joi, 26 octombrie 2017

- având în vedere rezoluția sa din 10 septembrie 2015 referitoare la cel de-al 30-lea și cel de-al 31-lea raport anual privind monitorizarea aplicării dreptului UE (2012-2013) ⁽¹⁾,
  - având în vedere Rezoluția sa din 25 octombrie 2016 conținând recomandări adresate Comisiei referitoare la crearea unui mecanism al UE pentru democrație, statul de drept și drepturile fundamentale ⁽²⁾,
  - având în vedere Rezoluția sa din 9 iunie 2016 referitoare la o administrație transparentă, eficientă și independentă a Uniunii Europene ⁽³⁾,
  - având în vedere articolele 267 și 288 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
  - având în vedere articolul 52 și articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizul Comisiei pentru afaceri constituționale și al Comisiei pentru petiții (A8-0265/2017),
- A. întrucât articolul 17 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) definește rolul fundamental al Comisiei de „gardian al tratatelor”;
- B. întrucât, în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din TUE și cu articolul 288 alineatul (3) și articolul 291 alineatul (1) din TFUE, statele membre au responsabilitatea principală în a transpune, aplica și implementa în mod corect și în termenii prevăzute dreptul UE, precum și de a prevedea suficiente căi de atac pentru o protecție juridică efectivă în domeniile acoperite de dreptul UE;
- C. întrucât, în conformitate cu jurisprudența constantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE), statele membre trebuie să informeze Comisia într-un mod clar și precis cu privire la modul în care transpun directivele UE în normele lor naționale ⁽⁴⁾;
- D. întrucât, potrivit Declarației politice comune din 28 septembrie 2011 a Comisiei și statelor membre privind documentele explicative ⁽⁵⁾ și Declarației politice comune din 27 octombrie 2011 a Parlamentului European, Consiliului și Comisiei privind documentele explicative ⁽⁶⁾, statele membre, atunci când notifică Comisiei măsurile naționale de transpunere, au obligația, în cazuri justificate, să prezinte și informații justificative, în forma unor „documente explicative”, cu privire la modul în care au transpus directivele în legislația lor națională ⁽⁷⁾;
- E. întrucât, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din TUE, Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (CDF a UE) are aceeași valoare juridică cu cea a tratatelor și se adresează instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, precum și statelor membre, atunci când aplică dreptul Uniunii (articolul 51 alineatul (1) din CDF);
- F. întrucât Uniunea dispune de mai multe instrumente și procese pentru asigurarea aplicării complete și corecte a principiilor și valorilor prevăzute de tratat, dar în practică se pare că aceste instrumente sunt limitate ca sferă de aplicare, inadecvate și ineficiente;
- G. întrucât este, așadar, necesară crearea unui nou mecanism, care să asigure un cadru unic și coerent, bazat pe instrumentele și mecanismele existente și care să fie aplicat uniform tuturor instituțiilor UE și tuturor statelor membre;

⁽¹⁾ JO C 316, 22.9.2017, p. 246.

⁽²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0409.

⁽³⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0279.

⁽⁴⁾ Cauza C 427/07, Comisia v Irlanda, punctul 107.

⁽⁵⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

⁽⁶⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 15.

⁽⁷⁾ În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazuri justificate, notificarea măsurilor de transpunere de unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile care le corespund în instrumentele naționale de transpunere.

Joi, 26 octombrie 2017

- H. întrucât, în conformitate cu articolul 258 primul și al doilea paragraf din TFUE, în cazul în care consideră că un stat membru a încălcat una dintre obligațiile care îi revin în temeiul tratatelor, Comisia emite un aviz motivat și, în cazul în care statul în cauză nu se conformează avizului în termenul stabilit de Comisie, aceasta poate sesiza Curtea de Justiție;
- I. întrucât Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană prevede un schimb de informații cu privire la toate procedurile în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, sub forma unor scrisori de punere în întârziere, însă nu include procedura informală „EU Pilot”, care precedă deschiderea unei proceduri formale în constatarea neîndeplinirii obligațiilor;
- J. întrucât procedurile EU Pilot vizează o cooperare mai strânsă și mai coerentă între Comisie și statele membre, pentru a remedia, ori de câte ori este posibil, în faza inițială, prin intermediul dialogului bilateral, situațiile de încălcare a legislației UE, fără a se recurge la procedurile oficiale de constatare a neîndeplinirii obligațiilor;
- K. întrucât, în 2015, Comisia a primit 3 450 plângeri care semnalau potențiale încălcări ale dreptului UE, cele mai multe dintre acestea fiind depuse împotriva Spaniei (637), Italiei (342) și Germaniei (274);
- L. întrucât articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene definește dreptul la bună administrare ca fiind dreptul oricărei persoane de a beneficia, în ceea ce privește problemele sale, de un tratament imparțial, echitabil și într-un termen rezonabil din partea instituțiilor, iar articolul 298 din TFUE prevede că, în îndeplinirea misiunilor lor, instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii sunt susținute de o administrație europeană deschisă, eficientă și independentă;
1. salută Raportul anual al Comisiei pe 2015 privind aplicarea dreptului UE, care se axează pe asigurarea respectării acquis-ului UE, și observă că, în conformitate cu acest raport, cele trei domenii în care statele membre au făcut cel mai des, în 2015, obiectul unor acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor pe motiv de transpunere au fost mobilitatea și transporturile, energia și mediul; subliniază că aceste domenii au făcut, de asemenea, obiectul majorității anchetelor inițiate în cadrul sistemului EU Pilot în 2015, cele mai vizate state membre fiind Italia, Portugalia și Germania; invită Comisia să prezinte mai detaliat cauzele exacte ale acestei situații;
  2. constată, în special, că pentru a soluționa problema calității scăzute a aerului în Europa, Comisia a inițiat mai multe proceduri în constatarea neîndeplinirii obligațiilor privind încălcarea Directivei 2008/50/CE, ca urmare a depășirii constante a valorilor-limită de NO₂; regretă, cu toate acestea, că în 2015 Comisia nu a exercitat aceleași atribuții de control pentru a preveni introducerea pe piața unică a autoturismelor poluante diesel, care au o contribuție semnificativă la emisiile de NO₂ în atmosferă ce depășesc aceste limite și nu respectă normele UE privind omologarea și emisiile autoturismelor și vehiculelor comerciale ușoare;
  3. consideră că numărul mare de proceduri în constatarea neîndeplinirii obligațiilor din 2015 indică faptul că aplicarea corectă și la timp a legislației UE în statele membre rămâne o provocare considerabilă și o prioritate în Uniune; susține că cetățenii Uniunii au mai multă încredere în dreptul Uniunii atunci când acesta este aplicat efectiv de statele membre; invită statele membre să își intensifice eforturile pentru transpunerea și aplicarea efectivă și la timp a dreptului UE;
  4. observă că, la sfârșitul anului 2015, rămăseseră deschise 1 368 de cazuri în nerespectarea obligațiilor, reprezentând o ușoară creștere față de anul anterior, dar situându-se sub nivelul din anul 2011;
  5. recunoaște faptul că responsabilitatea principală pentru implementarea și aplicarea corectă a dreptului UE revine statelor membre, dar subliniază că acest lucru nu scutește instituțiile UE de obligația lor de a respecta dreptul primar al UE atunci când elaborează legislație secundară; subliniază însă că Comisia pune la dispoziția statelor membre o serie de instrumente concepute pentru găsirea unor soluții comune, precum manuale, grupuri de experți, site-uri internet speciale, din momentul dialogului privind planurile de transpunere până la documente care explică metodele de recunoaștere timpurie a problemelor de transpunere și de soluționare a acestora; invită insistent statele membre să adopte toate măsurile necesare pentru a-și respecta angajamentele, astfel cum s-a convenit în Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative, inclusiv prin transmiterea unor tabele de corespondență care să cuprindă informații clare și precise referitoare la măsurile naționale de transpunere a directivelor în ordinea juridică națională;

Joi, 26 octombrie 2017

6. invită din nou Comisia să interconecteze toate portalurile, punctele de acces și site-urile de informare într-un portal unic, care să le ofere cetățenilor un acces facil la formulare de plângere online și informații ușor de folosit privind procedurile în constatarea neîndeplinirii obligațiilor;
7. ia act de solicitarea Comisiei ca statele membre să indice dacă adaugă elemente în transpunerea directivelor în dreptul național, astfel încât cetățenii să înțeleagă clar care dintre prevederi țin de responsabilitatea UE și care țin de responsabilitatea statelor membre; reamintește, în același timp, că aceasta nu aduce atingere dreptului statelor membre de a stabili, de exemplu, standarde sociale și de mediu mai ridicate la nivel național;
8. subliniază că este necesar ca Parlamentul să fie în măsură să monitorizeze și aplicarea de către Comisie a regulamentelor, în același mod în care procedează în cazul directivelor; solicită Comisiei comunica datele privind aplicarea regulamentelor în următoarele sale rapoarte anuale referitoare la monitorizarea aplicării dreptului UE; invită statele membre să transmită Comisiei legislația națională de transpunere sau de aplicare a regulamentelor, pentru a asigura conformitatea acestuia și a specifica părțile care decurg din legislația UE și părțile adăugate la nivel național;
9. subliniază faptul că termenele de transpunere trebuie respectate; invită insistent instituțiile UE să prevadă termene realiste de aplicare;
10. subliniază că UE a fost creată ca o uniune bazată pe statul de drept și pe respectarea drepturilor omului (articolul 2 din TUE); subliniază că valorile consacrate la articolul 2 din TUE reprezintă piatra de temelie a fundamentelor Uniunii și, în consecință, ar trebui verificată în permanență respectarea acestor valori de către statele membre; reiterează că monitorizarea atentă a actelor și omisiunilor statelor membre și instituțiilor UE este extrem de importantă și își exprimă preocuparea în legătură cu numărul petițiilor adresate Parlamentului și al reclamațiilor adresate Comisiei;
11. subliniază că, pentru instituțiile UE și cele ale statelor membre, avertizorii pot fi o sursă utilă de informații privind cazurile de aplicare defectuoasă a dreptului Uniunii; reafirmă că activitatea avertizorilor trebuie încurajată, și nu împiedicată;
12. remarcă faptul că petițiile reprezintă o sursă importantă de informații directe nu numai cu privire la încălcările și deficiențele aplicării dreptului UE în statele membre, ci și la posibilele lacune ale legislației Uniunii, precum și la propunerile cetățenilor referitoare la actele legislative noi care ar trebui adoptate ori la posibilele îmbunătățiri ale textelor legislative în vigoare; confirmă faptul că o tratare eficientă a petițiilor pune la încercare, dar și consolidează, în cele din urmă, capacitatea Comisiei și a Parlamentului de a reacționa și de a soluționa problemele legate de transpunere și de aplicarea incorectă; ia act de faptul că aplicarea dreptului UE este considerată de Comisie o prioritate, astfel încât cetățenii să poată vedea beneficiile acestuia în viața lor de zi cu zi; subliniază că este necesar ca procesele decizionale și administrația să fie transparente, imparțiale și independente;
13. regretă faptul că nu există statistici precise privind numărul de petiții care au condus la inițierea unei proceduri EU Pilot sau a unei proceduri în constatarea neîndeplinirii obligațiilor; solicită, prin urmare, Comisiei să transmită rapoarte periodice privind cazurile referitoare la procese și/sau proceduri în curs de desfășurare, pentru a facilita dialogul structurat și a reduce timpul de soluționare a litigiilor. invită Comisia să dezbată aceste rapoarte cu Comisia pentru petiții, implicându-l în mod proactiv pe vicepreședintele responsabil de aplicarea legislației și simplificare; invită Comisia să implice petiționarii în procedurile EU Pilot inițiate în legătură cu petițiile lor, pentru a permite, printre altele, facilitarea dialogului între petiționari și autoritățile naționale implicate;
14. regretă întârzierile din ce în ce mai mari în implementarea Strategiei UE pentru protecția și calitatea vieții animalelor 2012-2015, care împiedică realmente lansarea unei noi strategii la nivelul UE, necesară pentru a asigura protecția deplină și efectivă a calității vieții animalelor prin intermediul unui cadru legislativ actualizat, complet și clar, care să respecte pe deplin cerințele articolului 13 din TFUE;

Joi, 26 octombrie 2017

15. subliniază că PETI a primit un număr mare de petiții cu privire la protecția copilului și speră că revizuirea în curs a Regulamentului Bruxelles IIa va contribui la remedierea deficiențelor acestuia și a lacunelor în aplicare;

16. subliniază că în ultimii ani s-au constatat disfuncționalități în aplicarea textelor privind combaterea fraudei fiscale și a spălării de bani; invită Comisia să își intensifice eforturile pentru garantarea unei aplicări riguroase a normelor UE în acest domeniu;

17. observă că transpunerea la timp și corectă a dreptului UE în legislația națională și existența unui cadru legislativ național clar, care respectă întru totul valorile, principiile și drepturile fundamentale consacrate în tratate și în CDF a UE, ar trebui să constituie o prioritate pentru statele membre, pentru a evita cazurile de încălcare a dreptului UE, oferind totodată cetățenilor și întreprinderilor beneficiile scontate, printr-o aplicare efectivă și eficientă a acestuia; subliniază, în acest context, că toate acțiunile și omisiunile instituțiilor UE intră sub incidența dispozițiilor tratatelor UE și ale CDF a UE ⁽¹⁾;

18. invită Comisia să solicite insistent statelor membre să asigure o aplicare strictă a normelor UE privind libera circulație a persoanelor, în special printr-o protecție deplină a drepturilor economice, sociale și culturale conexe; reamintește că, pe lângă faptul că este una dintre libertățile fundamentale ale UE și o parte integrantă a cetățeniei Uniunii, libertatea de circulație a persoanelor – într-un context în care drepturile fundamentale sunt pe deplin protejate – are o mare importanță pentru cetățenii Uniunii și familiile lor, îndeosebi în ceea ce privește accesul la securitatea socială, dar și pentru percepția lor asupra Uniunii, și apare frecvent ca obiect al petițiilor;

19. reamintește rezoluția sa din 25 octombrie 2016 și solicită Comisiei să dea curs recomandărilor din aceasta;

20. recunoaște că Parlamentul are un rol esențial și prin faptul că exercită un control politic asupra acțiunilor de asigurare a respectării legislației ale Comisiei, examinând rapoartele anuale privind monitorizarea aplicării dreptului UE și adoptând rezoluții parlamentare pe această temă; sugerează că Parlamentul ar putea contribui mai mult la transpunerea la timp și corectă a legislației UE, comunicându-și expertiza acumulată în procesul decizional legislativ prin contactele stabilite în prealabil cu parlamentele naționale;

21. subliniază rolul important pe care îl au partenerii sociali, organizațiile societății civile, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și alți actori în elaborarea legislației și în monitorizarea și semnalarea deficiențelor de transpunere și aplicare a dreptului UE de către statele membre; evidențiază, în această privință, principiul transparenței, consacrat în tratatele UE, precum și dreptul cetățenilor UE la justiție și la bună administrare, prevăzut la articolele 41 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a UE; reamintește că aceste drepturi și principii ar trebui, printre altele, să fie de o importanță majoră pentru statele membre atunci când propun proiecte de acte de punere în aplicare a legislației UE;

22. salută scăderea de aproximativ 30 % față de anul 2014 a numărului de dosare noi EU Pilot inițiate în 2015 (881, față de 208 în 2014); constată, cu toate acestea, că rata medie de soluționare rămâne stabilă în 2015, fiind exact aceeași ca cea din 2014 (75 %);

23. salută faptul că, pentru prima dată după 2011, numărul de plângeri noi a scăzut cu aproximativ 9 % comparativ cu 2014, cu un total de 3 450 de plângeri noi; constată însă, cu reală îngrijorare, că cel mai mare număr de noi plângeri se înregistrează în domeniul ocupării forței de muncă, afacerilor sociale și incluziunii; ia act de faptul că domeniile ocupării

---

⁽¹⁾ A se vedea, printre altele: Hotărârea CJUE din 20 septembrie 2016 – Ledra Advertising Ltd (C-8/15 P), Andreas Eleftheriou (C-9/15 P), Eleni Eleftheriou (C-9/15 P), Lilia Papachristofi (C-9/15 P), Christos Theophilou (C-10/15 P), Eleni Theophilou (C-10/15 P) v Comisia Europeană, Banca Centrală Europeană (cauzele conexe C-8/15 P – C-10/15 P), ECLI:EU:C:2016:701, punctul 67 și următoarele.

Joi, 26 octombrie 2017

forței de muncă, afacerilor sociale și incluziunii, piața internă, industrie, antreprenariat și IMM-uri, justiției și consumatorilor, fiscalitate și uniunea vamală și mediul înconjurător, reprezintă împreună 72 % din totalul plângerilor depuse împotriva statelor membre în 2015;

24. regretă faptul că, în anul 2015, statele membre nu și-au îndeplinit în toate cazurile angajamentul de a prezenta documente explicative împreună cu măsurile naționale de transpunere a directivelor în ordinea lor juridică; consideră că Comisia ar trebui să ofere mai mult sprijin statelor membre în procesul de elaborare a acestor documente explicative și a tabelor de corespondență. încurajează Comisia să continue să informeze Parlamentul și Consiliul cu privire la documentele explicative din rapoartele anuale privind aplicarea dreptului UE;

25. consideră că sancțiunile financiare pentru nerespectarea dreptului UE ar trebui să fie eficace, proporționale și disuasive, ținând seama de recurența neîndeplinirii obligațiilor în aceleași domenii și de faptul că drepturile juridice ale statelor membre trebuie respectate;

26. subliniază că toate instituțiile UE sunt obligate să respecte dispozițiile tratatelor UE și ale CDF a UE ⁽¹⁾;

27. reiterează faptul că sarcinile atribuite Comisiei sau altor instituții ale UE prin Tratatul MES (sau alte tratate relevante) le obligă, conform dispozițiilor articolului 13 alineatele (3) și (4), să se asigure că memorandumurile de înțelegere încheiate în temeiul acestor tratate sunt în conformitate cu dreptul UE; subliniază că, prin urmare, instituțiile UE nu trebuie să semneze un memorandum de înțelegere cu privire la care au dubii că respectă dreptul UE ⁽²⁾;

28. subliniază importanța transpunerii și aplicării practice, la nivel național, a standardelor UE în materie de azil (de exemplu în ceea ce privește aplicarea de către statele membre a Directivei privind condițiile de primire (Directiva 2013/33/UE ⁽³⁾)) ⁽⁴⁾; regretă aplicarea și utilizarea deficiență de către statele membre a mecanismului de transfer propus de Comisie pentru a face față crizei refugiaților; solicită, prin urmare, Comisiei să acorde o atenție deosebită aplicării măsurilor adoptate în domeniul azilului și migrației, astfel încât acestea să respecte principiile consacrate în CDF a UE, precum și să inițieze procedurile necesare în constatarea neîndeplinirii obligațiilor dacă este cazul;

29. constată cu îngrijorare că unele state membre nu își respectă obligațiile în materie de azil și de migrație; salută poziția fermă adoptată de Comisie față de statele membre cu privire la aplicarea dreptului UE în materie de azil și migrație; reamintește că, din cauza fluxurilor de migrație către Europa, UE se confruntă cu o provocare juridică, politică și umanitară fără precedent; invită insistent statele membre să țină seama și de convențiile internaționale privind drepturile omului atunci când acceptă și repartizează refugiați; își exprimă speranța că Comisia va monitoriza sistematic aplicarea Agendei europene privind migrația de către statele membre; reamintește faptul că o politică eficientă a UE în domeniul migrației trebuie să se bazeze pe un echilibru între responsabilitate și solidaritate între statele membre;

30. regretă faptul că în unele state membre persistă încă deficiențe semnificative în ceea ce privește atât transpunerea, cât și aplicarea legislației UE în domeniul mediului; constată că acest lucru se constată în special în cazul gestionării deșeurilor, tratării apelor reziduale și respectării valorilor-limită de calitate a aerului; consideră că, în acest context, Comisia ar trebui să caute să identifice cauzele acestei situații în statele membre;

31. încurajează instituțiile Uniunii să își îndeplinească întotdeauna obligația de a respecta dreptul primar atunci când instituie norme de drept secundar al UE, când decid politici sau semnează acorduri și tratate cu instituții din afara UE, precum și să își îndeplinească sarcina de a asista prin toate mijloacele statele membre ale Uniunii în eforturile lor de transpunere legislația UE în toate domeniile și de a respecta valorile și principiile Uniunii, în special având în vedere evoluțiile recente din unele state membre;

⁽¹⁾ Hotărârea CJUE din 20 septembrie 2016, cauzele conexe C-8/15 P – C-10/15 P), punctul 67 și următoarele.

⁽²⁾ Ibidem, punctul 58 și următoarele. a se vedea în acest sens hotărârea din 27 noiembrie 2012 în cauza Pringle, C-370/12, punctul 164.

⁽³⁾ Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (JO L 180, 29.6.2013, p. 96).

⁽⁴⁾ A se vedea, printre altele: S. Carrera, S. Blockmans, D. Gros, E. Guild, „Reacția UE la criza refugiaților – analiza situației și stabilirea priorităților de politică”, Centrul de Studii Politice Europene (CEPS), eseu nr. 20, 16 decembrie 2015 – https://www.ceps.eu/system/files/EU%20Response%20to%20the%202015%20Refugee%20Crisis_0.pdf

Joi, 26 octombrie 2017

32. regretă faptul că nu este încă informat în mod transparent și în timp util cu privire la aplicarea legislației UE; reamintește că, în Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisie, Comisia se angajează „să pună la dispoziția Parlamentului rezumate privind toate procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, începând cu scrisoarea de punere în întârziere, inclusiv, dacă Parlamentul solicită acest lucru, [...] cu privire la problemele la care se referă procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor” și se așteaptă ca această clauză să fie pusă în practică cu bună-credință;

33. solicită insistent Comisiei să facă din respectarea dreptului UE o adevărată prioritate politică, care să fie urmărită în strânsă colaborare cu Parlamentul, care are datoria de a verifica responsabilitatea Comisiei și, în calitate de colegiator, de a se asigura că este el însuși deplin informat, pentru a-și îmbunătăți în permanență activitatea legislativă; solicită așadar Comisiei să prezinte măsurile luate ca urmare a fiecărei rezoluții a Parlamentului European referitoare la monitorizarea aplicării dreptului Uniunii;

34. reamintește că, în rezoluțiile sale din 15 ianuarie 2013 ⁽¹⁾ și din 9 iunie 2016, Parlamentul a solicitat adoptarea unui regulament privind o administrație deschisă, eficientă și independentă a Uniunii Europene, în temeiul articolului 298 din TFUE, și solicită Comisiei să ia în considerare propunerea de regulament anexată ultimei rezoluții;

35. subliniază că, în lipsa unui set coerent și cuprinzător de norme codificate de bună administrare în întreaga Uniune, este dificil pentru cetățeni să-și înțeleagă cu ușurință și întru totul drepturile administrative conferite de dreptul Uniunii, această lacună contribuind și la deteriorarea protecției lor juridice; subliniază prin urmare că, pentru consolidarea drepturilor cetățenilor și a transparenței, este esențială codificarea normelor privind buna administrare sub forma unui regulament care să stabilească diversele aspecte legate de procedura administrativă, inclusiv notificările, termenele limită obligatorii, dreptul de a fi ascultat și dreptul oricărei persoane de acces la dosarul propriu; precizează că aceste norme ar completa dreptul Uniunii în vigoare atunci când apar lacune juridice sau probleme de interpretare și ar introduce o mai mare accesibilitate; își reiterează, prin urmare, apelul către Comisie de a prezenta o propunere legislativă cuprinzătoare privind dreptul de procedură administrativă al UE, luând în considerare toate demersurile Parlamentului de până acum în acest domeniu, precum și evoluțiile actuale din Uniune și din statele sale membre;

36. reamintește că întrebările preliminare contribuie la clarificarea modului în care trebuie aplicat dreptul Uniunii; consideră că recurgerea la această procedură permite interpretarea și aplicarea uniformă a legislației europene; încurajează, în consecință, instanțele naționale să se adreseze CJUE în caz de dubii, evitând astfel procedurile în constatarea neîndeplinirii obligațiilor;

37. consideră că aplicarea corectă a acquis-ului UE este esențială pentru ca atât cetățenii, cât și întreprinderile să profite de avantajele politicilor UE; solicită, prin urmare, Comisiei să consolideze asigurarea respectării dreptului UE, bazată pe transpunerea structurată și sistematică și pe verificări ale conformității legislației naționale, cu respectarea deplină a tratatelor UE și a CDF a UE; subliniază că legislația UE este rezultatul unui proces liber și democratic; salută practica Comisiei de a ține seama corespunzător de principiile unei mai bune legiferări atunci când monitorizează aplicarea dreptului UE în statele membre;

38. subliniază importanța transparenței în elaborarea și aplicarea dreptului de către instituțiile UE și statele membre; subliniază faptul că, atât pentru facilitarea aplicării dreptului UE de către statele membre, cât pentru accesibilitatea acestuia pentru cetățenii UE, legislația UE trebuie să fie clară, inteligibilă, coerentă și precisă, luând totodată în considerare jurisprudența CJUE, care insistă asupra faptului că trebuie să existe un anumit grad de previzibilitate a normelor UE ⁽²⁾;

39. consideră că includerea parlamentelor naționale într-un dialog cu privire la conținutul propunerilor legislative, atunci când este relevant, va favoriza aplicarea efectivă a dreptului UE; atrage atenția asupra faptului că un control mai atent din partea parlamentelor naționale asupra guvernelor lor, atunci când acestea din urmă sunt implicate în procesul de elaborare a legilor, va contribui la o aplicare mai eficace a dreptului UE, conformă cu dispozițiile tratatelor; subliniază, din acest motiv, necesitatea ca parlamentele naționale să aibă un cuvânt de spus în primele etape ale procedurilor legislative europene și invită insistent instituțiile europene și statele membre să inițieze o dezbatere cu privire la protocolul nr. 1

⁽¹⁾ Rezoluția Parlamentului European din 15 ianuarie 2013 conținând recomandări adresate Comisiei privind dreptul procedurilor administrative al Uniunii Europene (JO C 440, 30.12.2015, p. 17).

⁽²⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 10 septembrie 2009, Plantanol GmbH & Co. KG împotriva Hauptzollamt Darmstadt, C-201/08, ECLI:EU:C:2009:539, punctul 46.

Joi, 26 octombrie 2017

privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană și protocolul nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, eventual analizând o revizuire a așa-numitului sistem de alertă timpurie și asigurând o mai bună aplicare a procedurii „cartonașului galben”;

40. încurajează o cooperare mai strânsă și consolidarea legăturilor dintre Parlamentul European și parlamentele naționale; reamintește funcția de control a parlamentelor naționale asupra participării guvernelor lor la procesul decizional din cadrul Consiliului Uniunii Europene și subliniază necesitatea unor consultări și schimburi periodice de opinii între Parlamentul European și parlamentele naționale, în special în etapele inițiale ale procesului legislativ;

41. reamintește faptul că parlamentele naționale au un rol esențial în verificarea punerii în aplicare corecte a dreptului UE de către statele membre; le invită să joace acest rol în mod proactiv; subliniază rolul parlamentelor naționale în evitarea practicii „supra-reglementării” în transpunerea legislației UE la nivel național, împiedicând astfel reglementarea excesivă și complicațiile administrative inutile; se așteaptă ca statele membre să indice în mod clar și să justifice obligațiile naționale, în cazul în care acestea se adaugă legislației UE în cursul implementării; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că măsurile naționale excesive adăugate legislației UE cresc euroscepticismului;

42. ia act de faptul că sistemul de schimb de informații și de cooperare între comisiile parlamentelor naționale care colaborează cu UE poate contribui la o legiferare eficientă și ar trebui, de asemenea, utilizat pentru a sprijini o aplicare mai eficace a dreptului UE de către statele membre; promovează utilizarea platformei IPEX ca instrument pentru schimbul reciproc de informații dintre parlamentele naționale și Parlamentul European; încurajează parlamentele naționale să participe activ la reuniunile interparlamentare la nivel de comisii, organizate periodic de către Parlamentul European;

43. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.
